

Formanden (Høgskro): Jeg maa maasse erindre om, hvad der blev gjort opmærksom paa ved Begyndelsen af Finansloovbehandlingen, at der i Vædringsforslaget under Nr. 16 staaar: „Summen 22,831 Kr. 58 Øre forhøjes med 600 Kr.“ hvilket skal rettes til: „nedsættes med 600 Kr.“

Ordføreren (Tutein): Om de to Vædringsforslag, der ere stillede til § 17, er der ikke Anledning for mig til at udtale mig videre. Jeg ønsker kun at sige, at naar vi ønske en Nedsættelse af 98 Kr., saa er det, fordi det ved Forhandling med den højtæredede Minister er oplyst, at denne Udgift egentlig er ganske oversflødig, saa der har ikke været nogen som helst Uenighed om det. — Til § 24 er der derimod stillet 4 Vædringsforslag under Nr. 196—199 af Fler-tallet, som alle sammen angaa den uden Bevilling af Rigsdagen opførte Frilagerbygning paa Tolddoden, dens Vedligeholdelse, Benyttelse og andre Udgifter, som ere forbundne med den. Det er en Selvfølge, at Fler-tallet ifølge sin Stilling til det provisoriske System ikke kan gaa med til Bevillinger til en saadan Bygning, og Udvalgets Fler-tal foreslaar derfor det høje Ting at nægte dette Beløb. Under Nr. 200 er der af hele Udvalget stillet et Forslag om at nedsætte Bevillingen til Livsforikrings- og Forsørgelsesanstalten i Anledning af den 5-aarige Statusopgørelse med 5000 Kr., idet det nemlig ikke var oplyst for Udvalget, at det egentlig var fornødent at gaa til denne forøgede Udgift. Jeg skal i den Anledning oplyse, at der senere fra den højtæredede Finansminister til Udvalget er fremkommet yderligere skriftlige Meddelelser om denne Sag. Disse Oplysninger have imidlertid ikke foreligget Udvalget til Behandling, og jeg kan derfor ikke udtale noget om, hvorvidt disse Oplysninger mulig ville foranledige Udvalget til at indtage en anden Stilling, hvis Vædringsforslaget bliver vedtaget nu, som det er stillet af hele Udvalget, og hvis den højtæredede Finansminister skulde finde sig foranlediget til at opstille det igen til 3dje Behandling. Som Sagerne nu staa, kan jeg ikke andet end anmode det høje Ting om at følge Udvalget her og stemme for den foreslaede Nedsættelse.

Scharling: Jeg kan ikke andet end beklage, at Udvalgets Fler-tal nu vil gøre de Bevillinger, der vedrøre Frilagerbygningen og ere uundgaaelig nødvendige til dens Drift, til permanente Konfliktspunkter paa Finans-

loven. Folketinget har jo i sin Tid vedtaget Købet af den Grund, hvorpaa Frilagerbygningen skulde opføres, netop til dette Øjemed og derved fastslaaet dens Anvendelse i saa Henseende, og om selve Planen til Frilagerbygningen var der i Finansudvalget ingen Uenighed. Den henlaa et helt Aar, uden at der fremkom nogen Indsigelse derimod, og først i den 12te Time gjorde den daværende Ordfører denne Sag til et Konfliktspunkt ved at rejse Indsigelse paa et temmelig underordnet Punkt i Planen, nemlig Indretningen af nogle Rum. Det forekommer mig lidet heldigt, ja beklageligt, om Tinget nu vil fastholde, at fremtidig skulle alle Bevillinger vedrørende Frilagerbygningen staa som permanente Stridspunkter og derved yderligere vanskeliggøre Vedtagelsen af en regelmæssig Finansloov. Det er min Overbevisning, at saa ønskeligt og magtpaaliggende det er overhovedet at naa til regelmæssige Finanslove her, saa er der næppe nogen af Statsfaktorerne, som har større Interesse deraf end Folketinget. Jeg finder det derfor lidet heldigt, at det vanskeliggør en Tilbagevenden til regelmæssige Tilstande ved at indføre og opretholde saadanne Konfliktspunkter.

Finansministeren (Gstrup): I Anledning af Vædringsforslaget under Nr. 17 kan jeg stadfæste, hvad der er blevet udtalt af den ærede Ordfører, at det er en Besparelse, om end en ubetydelig, men en Besparelse, som jeg har kunnet slutte mig til. Hvad Vædringsforslagene under § 24 angaar, deler jeg den Beklagelse, som er udtalt af det ærede Medlem for Københavns Ade Valgtres (Scharling) af, at Fler-tallet i Udvalget har indstillet til Nægtelse alt, hvad der vedkommer den ny Frilagerbygning. Men jeg vil imidlertid tilsaa, at jeg ikke nærer nogen Forventning om, at Udvalgets Fler-tals Indstilling skulde blive underkendt af Tinget, naar jeg ser hen til den Afgørelse, ganske det samme Spørgsmaal har faaet forrige Gang, Finansloovforslaget var til Behandling. Hvad Vædringsforslaget under Nr. 200 angaar, skal jeg indskrænke mig til at udtale, at jeg nærer et stærkt Haab om mellem 2den og 3dje Behandling at overbevise det ærede Udvalg om Nødvendigheden af, at der sker en Tillægsbevilling paa dette Punkt, nemlig til en forvarlig Udførelse af Statusopgørelsen for Livsforikrings- og Forsørgelsesanstalten, og i Forventning deraf vil jeg ikke gøre nogen Anstrængelse for i dette Øjeblik at undgaa, at de 5000 Kr. blive nægtede. Hermed er vistnok det, som vedkommer dette Affnit, færdigt.